

Зошук І.В.

Національний університет «Чернігівська політехніка»,
аспірант

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

На сьогодні сфера охорони здоров'я знаходиться в стадії перетворень та реформ. Беручи до уваги безпекову ситуацію, у якій функціонують заклади охорони здоров'я, важливо здійснювати антикризові заходи щодо стабільного їх функціонування.

Антикризове управління в закладах охорони здоров'я – це система управлінських заходів, спрямованих на запобігання, подолання або мінімізацію негативних наслідків кризових ситуацій у сфері охорони здоров'я, що стає особливо важливим в умовах пандемій, економічних криз, природних катастроф чи політичної нестабільності. Основні проблеми розвитку закладів охорони здоров'я полягають в наступному [1, 2]:

- недостатнє фінансування, через що багато закладів охорони здоров'я стикаються з складнощами у закупівлі необхідного обладнання, медичних матеріалів та забезпечення належного рівня зарплат медичному персоналу;
- нестача медичного персоналу, що призводить до перевантаження персоналу, знижує якість надання медичних послуг та сприяє вигоранню фахівців;
- інфраструктурні проблеми, вирішення яких сприятиме модернізації для забезпечення безпеки пацієнтів і медичного персоналу;
- недостатня підготовка до кризових ситуацій;
- відсутність чітких протоколів та запасів медичних ресурсів може призвести до неефективної реакції на кризи;
- інформаційна безпека, що серйозно впливає на роботу закладів та довіру пацієнтів;
- комунікаційні проблеми, що можуть знизити ефективність управління під час криз;
- відсутність адаптаційних стратегій до нових умов функціонування ускладнює процеси впровадження змін.

До ключових аспектів антикризового управління в закладах охорони здоров'я слід віднести: підготовка та планування, що включає оцінку потенційних загроз для закладу; фінансове управління, яке ґрунтується на перегляді і скороченні непершочергових витрат для збереження ресурсів, пошуку і використання грантів, державного фінансування чи міжнародної допомоги, формування бюджету з урахуванням форс-мажорних витрат; комунікація, яка включає залучення чіткої та прозорої комунікації для зниження паніки та підвищення довіри; управління персоналом за рахунок раціонального розподілу обов'язків і змін для уникнення перевтоми; забезпечення матеріальними ресурсами через налагодження постачання медикаментів, обладнання та засобів захисту; моніторинг та оцінка реалізації заходів; стратегія виходу з кризи на основі розробки плану відновлення звичайних операцій після кризи.

Отже, антикризове управління – це процес, що потребує координації, гнучкості та стратегічного підходу, аби забезпечити безперервність та ефективність надання медичних послуг.

Перелік посилань:

1. Попело О. В., Островська Н. С. (2023). Фінансове забезпечення сфери охорони здоров'я в умовах трансформаційних викликів. *Інвестиції: практика та досвід*. № 12. С. 13-19. DOI: 10.32702/2306-6814.2023.12.13.
2. Сазоненко А. В., Толстанов О. К. (2021). Заходи антикризового управління закладом охорони здоров'я. *Інвестиції: практика та досвід*. № 16. С. 86-92.